

leeren, gelijk zijn meester, alle gevaren te trotseren, en hem in zijne vermetele ondernemingen te ondersteunen."

„Bijna alle andere dieren vlugten, zoodra zij een tijger zien, en het paard is vooral zeer bevreesd voor dit dier, maar de *Gautscho* leert het ook dan te blijven staan en eerst op een gegeven teeken te vlugten."

„De *Gautscho* begint zijnen togt door de onmeetbare woestijnen, welkers bodem nauwelijks eenig voedsel voor het vee oplevert, zonder den minsten voorraad van levensmiddelen mede te nemen. De honger kan hem niet radeloos maken. Hij ontmoet immers dra talrijke troepen van wilde paarden, vangt een dezer, werpt het ter aarde, snijdt het een stuk uit den bil en laat het dan weder loopen...

„Dra hoort hij het gebrul van den tijger, hij bereikt hem en nu begint een vreesfelijk gevecht. Niet de sterkte geeft hier de overwinning, maar de behendigheid. De *Gautscho* slingert met zijnen strik, hij spreekt, hij schreeuwt. Tegenover hem ligt de tijger op den grond en beschouwt met verbazing het vermetel schepsel, dat hem durft uitdagen. Vreesfelijk rollen de oogen in den kop van het beest, het opent den nog van den laatsten maaltijd bloederigen bek, en bespiedt bloeddorstig eene plaats, waar het zijnen vijand zal kunnen aanvallen. De *Gautscho* zit